

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžf/30/2014
Identifikačné číslo spisu:	5014200092
Dátum vydania rozhodnutia:	29.10.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5014200092.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Montservis, s.r.o., so sídlom Kragujevská 12, Žilina, IČO: 36 396 711, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Danica Birošová, s.r.o., so sídlom Piaristická 46, Trenčín, proti žalovanému: 1/ Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, 2/ Daňový úrad Žilina, so sídlom Janka Kráľa 2, Žilina, o preskúmanie rozhodnutí č. 9500302/5/3505990/2013, č. 9500302/5/3505816/2013, č. 9500302/5/3506012/2013, č. 9500302/5/3506066/2013, č. 9500302/5/3505924/2013, č. 9500302/5/3506085/2013, č. 9500302/5/3505969/2013, č. 9500302/5/3505272/2013, č. 9500302/5/3505315/2013, č. 9500302/5/3484412/2013, č. 9500302/5/3484421/2013, č. 9500302/5/3484417/2013, č. 9500302/5/3484424/2013, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č.k. 20S/7/2014-63 zo dňa 27. februára 2014 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline
č.k. 20S/7/2014-63 zo dňa 27. februára 2014 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alšie konanie.

Odôvodnenie

Uznesením č.k. 20S/7/2014-63 zo dňa 27. februára 2014 Krajský súd v Žiline zastavil konanie podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), nakoľko žaloba smerovala proti prvostupňovým správny rozhodnutiam, a preto nebola splnená podmienka konania podľa § 247 ods. 2 O.s.p., že predmetom prieskumu sú rozhodnutia, ktoré nadobudli právoplatnosť po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov. V odôvodnení krajský súd uviedol, že druhostupňové správne rozhodnutia boli vydané a boli pripojené k žalobe ako príloha, avšak súd je viazaný obsahom žaloby, z ktorej petitu vyplývalo, že žalobca žiadal zrušiť prvostupňové rozhodnutia správneho orgánu.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom žiadal napadnuté uznesenie zrušiť v celom rozsahu a v konaní vo veci samej pokračovať. Podľa žalobcu krajský súd vôbec neodôvodnil, prečo rozhodnutia žalovaného, ktoré sú predmetom konania majú takú povahu, že sú zo súdneho prieskumu vylúčené. Napadnuté uznesenie je podľa žalobcu nedostatočne odôvodnené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je

dôvodné.

Z predloženého spisu súdu prvého stupňa odvolací súd zistil, že žalobca sa žalobou, doručenou krajskému súdu 3. februára 2014 domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu orgánu verejnej správy. Ako žalovaného označil žalobca „Slovenskú republiku - Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Daňový úrad Žilina“. V texte žaloby, ako aj v samotnom žalobnom návrhu, žalobca označil číslami rozhodnutia, ktorých zrušenia sa domáhal. Žalobca uviedol, že ide o rozhodnutia žalovaného, označil ich len číslom, nie dátumom ich vydania. V texte žaloby žalobca uvádza, že proti označeným rozhodnutiam podal odvolanie, o ktorom odvolací orgán, Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, rozhodol tak, že napadnuté rozhodnutia potvrdil. K žalobe žalobca pripojil aj prílohy, a to fotokópie rozhodnutí Daňového úradu Žilina, ako aj fotokópie druhostupňových rozhodnutí Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky.

Nakoľko žalobca nebol zastúpený advokátom, Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 20S/7/2014-60 z 10. februára 2014 vyzval žalobcu, aby si splnil povinnosť vyplývajúcu z § 250a O.s.p. a v lehote 10 dní predložil súdu plnú moc udelenú advokátovi na zastupovanie v konaní alebo predložil dôkaz o tom, že právnické vzdelanie má zamestnanec žalobcu, ktorý bude vystupovať pred súdom. Uznesenie bolo žalobcovi doručené 12. februára 2014 a 20. februára 2014 žalobca predložil súdu plnomocenstvo udelené Advokátskej kancelárii JUDr. Danica Birošová, s.r.o. na zastupovanie v konaní. Následne, 27. februára 2014, krajský súd napadnutým uznesením zastavil konanie z dôvodu, že rozhodnutia, ktorých preskúmania sa žalobca domáhal, nepodliehajú súdnemu prieskumu.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 249 ods. 2 O.s.p. žaloba musí okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napadá, vyjadrenie, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napadá, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, a aký konečný návrh robí.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 43 ods. 1 O.s.p. sudca alebo poverený zamestnanec súdu uznesením vyzve účastníka, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorú určí, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. V uznesení uvedie, ako treba opravu alebo doplnenie vykonať. Ak ide o podanie, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania, odošle súd uznesenie do 60 dní od doručenia takéhoto podania.

Podľa § 250d ods. 3 O.s.p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmavania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2).

V konaní o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov sú predmetom prieskumu rozhodnutia, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov v správnom konaní nadobudli právoplatnosť. Krajský súd dospel k záveru, že žalobca sa nedomáhal preskúmania takýchto rozhodnutí a preto konanie zastavil.

Žaloba označil v žalobe ako žalovaného prvostupňový aj druhostupňový správny orgán. V petite žaloby sa domáhal zrušenia rozhodnutí žalovaného, ktoré označil ich číslami bez dátumu ich vydania. Vzhľadom na to, že ako žalovaný boli označené správne orgány oboch stupňov a rozhodnutia v petite žaloby neboli

identifikované úplne presne, žalobný návrh nemožno považovať za celkom určitý a samotná žaloba nespĺňa náležitosti podľa § 249 ods. 2 O.s.p. Krajský súd bez toho, aby v konaní aplikoval § 43 ods. 1 O.s.p. a vyzval žalobcu na odstránenie väd žaloby, konanie zastavil, a to aj napriek tomu, že žalobca pripojil k žalobe rozhodnutia správnych orgánov prvého aj druhého stupňa. Krajský súd v napadnutom uznesení uviedol, že súd je viazaný obsahom žaloby. Z celého textu žaloby, ako aj z pripojených príloh k žalobe sa však možno domnievať, že žalobca v správnom konaní využil riadny opravný prostriedok a nedomáha sa len preskúmania prvostupňových neprávoplatných správnych rozhodnutí, ktoré nespĺňajú podmienku súdneho prieskumu. Tieto pochybnosti bolo potrebné odstrániť v súčinnosti so žalobcom, resp. s jeho právnym zástupcom, krajský súd však takto nepostupoval. Skutočnosť, že vady žaloby je potrebné odstraňovať aj v správnom súdnictve, vyplýva aj z ustanovenia § 250d ods. 3 O.s.p., ktoré oprávňuje súd zastaviť konanie v prípade, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil.

Odvolací súd ešte poukazuje na postup súdu, ktorý žalobcu vyzval na ustanovenie si advokáta, ktorý ho bude v konaní zastupovať, a hneď na to, ako si žalobca splnil túto povinnosť, súd konanie zastavil. Okolnosti, pre ktoré súd konanie zastavil, pritom boli súdu známe už v čase, keď vyzval žalobcu na ustanovenie si advokáta v konaní. Keď teda podľa krajského súdu neexistoval spôsobilý predmet prieskumu, je otázka, prečo vyzýval žalobcu na ustanovenie si advokáta pre toto konanie.

Súd prvého stupňa v tomto konaní nepostupoval tak, ako to predpokladajú ustanovenia O.s.p., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 20S/7/2014-63 zo dňa 27. februára 2014 podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, v ktorom krajský súd v súčinnosti so žalobcom ustáli presne, čoho sa žalobca domáha a až následne potom posúdi, či o návrhu žalobcu možno konať.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.